

MISSA NOVA!

En l'aniversari del Congrés Eucarístic celebrat a Barcelona.

Per al novell sacerdot Mossèn J. Lloret.

Poder diví! fer baixar damunt l'ara,
pronunciant fecunds mots divinals,
aquell Infant, que és d'entranyes de mare
verge i Regina de Flors virginals.

Feliç qui rep el bon Déu cada dia
i és el seu cor un bressol tot polit
que al Jesús tanca de l'Eucaristia
—oh! somni ver de l'Amor exquisit —

Ell, complagut, li vol fer ball-manetes
amb el somriure de Sol immortal
mentre li canta gentils cançonetes
en un alegre, perpetuu Nadal.

En la nit trista, fatal, de la terra
no resta pas atut i confús,
que hi veillarà tan en pau com en guerra,
vivent Estrella del Tres Reis, Jesús.

Oh! ser ensems infantó a qui agombola
el dolç Jesús, tan amic dels infants,
i portar, fins a la mort, blanca estola
que ha manllevat als angèlics germans.

I ser un xic com la Verge Maria
que infantà un jorn el miracle d'un Cor,
cèntric Estel que als móns tots vessaria
la Llum Excelsa que mai ja no mor!

F. VIVER, PREV.

16 juliol del 1953.